

LESSON 1

THE BUDDHA'S PAEAN OF JOY

The Buddha had withstood the worst attacks of Mara. Finally, the Evil One retreated and the angry storm which he had raised died away. Now the mind of the Blessed One relaxed into peace. The great darkness faded away and the full moon and stars reappeared again.

The Lord passed into deep meditation, passing beyond the limits of human understanding, seeing the world as it is and not as it appears to be. Like an eagle soaring effortlessly to the sun, His mind moved swiftly onward and upward.

He saw his past lives and all his former births, with their good and evil deeds with their gains and losses. As His mind soared higher and carried swiftly onwards, He saw the round of birth and death of all mankind. He saw beings born repeatedly and die according to their Karma.

Those who did good deeds were rewarded with heavenly births. Though these rewards lasted longer than the joys of earth, they were impermanent. Those who were suffering in hells would also continue in the round of rebirth. All beings are caught in the world of ignorance and suffering.

သင်ခန်းစာ (၁)

မြတ်စွာဘုရား၏ ဥဒါန်းကျူးရင့်ခြင်း

မြတ်စွာဘုရားသည် မာရ်နတ်၏ကြီးမား ဆိုးရွားသော တိုက်ခိုက်မှုများကို သည်းခံ အောင်မြင်တော်မူလေသည်။ နောက်ဆုံးတော့ မာရ်နတ်လဲ အရှုံးပေး နောက်ဆုတ်ပြီး သူ့ရဲ့ ပြင်းထန်သော မုန်တိုင်းလဲ ရပ်ဆဲသွားလေတော့သည်။ မြတ်စွာဘုရားရဲ့ စိတ်တော်သည် ငြိမ်းချမ်းမှုများနှင့် တည်ကြည် နေလေသည်။ ညအမှောင်သည်လဲ လရောင် ကြယ်ရောင်များနှင့် ဝင်းလက်နေတော့သည်။

မြတ်စွာဘုရားသည် တည်ကြည်နေသော သမာဓိနှင့်တရားတော်များ ဉာဏ်တော်၌ ထင်ရှားလာလေတော့

သည်။ သတ္တဝါများ နားမလည်နိုင်သော သစ္စာတရားများ၊ ပညတ်တရားများကို ကျော်လွန်ကာ သိမြင်လာလေသည်။ သိန်းငှက်ကြီး နေမင်းကြီးဆီသို့ အားစိုက်မှု အနည်းငယ်ဖြင့် ပျံသန်းနေသကဲ့သို့ မြတ်စွာဘုရား၏ ဉာဏ်တော်သည်လည်း မြင့်သထက်မြင့် ထက်သထက်ထက်လာကာ သစ္စာတရားများကို ဆင်ခြင်နေတော့သည်။

မြတ်စွာဘုရားသည် ကိုယ်တော်ရဲ့ အစရှာမရသော ရှေးဘဝ ဘဝပေါင်းများစွာနဲ့ ထိုထိုဘဝတို့ရဲ့ ကောင်းကျိုး ဆိုးကျိုး အရှုံးအမြတ်တို့ ဉာဏ်တော်မှာ ထင်ရှားလာလေတော့သည်။ ထို့နောက် သတ္တဝါအားလုံးတို့၏ ဘဝများစွာရဲ့ ရှင်ခြင်း၊ သေခြင်းများစွာကိုလဲ တွေ့မြင်လာလေသည်။ သတ္တဝါများသည် သူတို့ ရဲ့ ကံအားလျှော့စွာ အဖန်ဖန်မွေးပြီး အဖန်ဖန်သေကြရသည်ကိုလည်း ဉာဏ်တော်ဖြင့် သိမြင်လာလေတော့သည်။

ကောင်းမှုကုသိုလ်များပြုသော ကောင်းသောကံရှိသူများသည် ကောင်းမွန်မြင့်မြတ်သော ဘုံဘဝများသို့ ရောက်ရှိကြလေသည်။ သို့သော်လည်း လူ့ဘုံထက်သာလွန်လှသော နတ်ဘုံများရဲ့ စည်းစိမ်များသည်လဲ မမြဲဟု သိလေသည်။ ငရဲဘုံ၌ကျရောက်ကြကုန်သော ငရဲသားများ၏ ဘဝများသည်လဲ ဆက်လက်၍ ဘဝများစွာဖြစ်ကြ ကုန်သည်။ သတ္တဝါအားလုံးတို့သည် မသိမှုများနှင့်ဒုက္ခဆင်းရဲမှုများစွာ တွေ့ကြုံနေကြရသည်ကို ဉာဏ်တော်နှင့် ထင်ရှားသိမြင်လာလေသည်။

As His vision became ever clearer like crystal, he saw the so- called soul of man which man claims as his own, broken up into parts and laid before him like the unwoven threads of a garment. He saw the cause of the chain of existence – Ignorance. For the ignorant man, clinging to things that are worthless, transient creates in himself more and more dangerous illusions. But when desire dies, illusion end, and ignorance vanishing like the night, the sun of Enlightenment would shine.

And having understood the world as it is, the Lord was perfected in wisdom, never to be born again. Craving and evil desire had been completely eradicated, as a fire goes out for lack of fuel.

Bathed in the brilliant light of all Wisdom and Truth sat the Buddha, the Perfect One. And about Him the world lay calm and bright and a Soft breeze lifted the leaves of the Bodhi Tree.

Filled with compassion, The Lord sat beneath the Tree, in deep contemplation of the Dhamma. He was lost in bliss, in the perfect peace of Nibbana. At dawn after His Enlightenment, the Buddha uttered this paean of joy:

‘Thro’ many a birth in Samsara wandered I
 Seeking, but not finding, the builder of this house.
 Sorrowful is repeated birth.
 O house-builder, thou art seen,
 Thou shalt build no house again.
 All thy rafters are broken, thy ridge pole is shattered.
 The mind attains the unconditioned.
 Achieved is the end of craving.”

မြတ်စွာဘုရား၏ ဉာဏ်တော်သည် လွန်စွာကြီးမား ကြည်လင်ပြီး တောက်ပသော ကျောက်ရတနာကဲ့သို့ တရားတော်အားလုံးကို ဆင်ခြင်သဘောပေါက်လာတော့သည်။ ငါဟုခေါ်သော အတ္တသည် ငါ့အလိုကို လိုက်သည်ဟု အထင်မှ မြတ်စွာဘုရား ဉာဏ်တော်တွင် မမြဲသော မရပ်ထားသော သဘောတရား အစိတ်အပိုင်းလေးများသဖွယ် ပြိုကွဲကာ အမှန်တရား သစ္စာကိုထင်ရှားလာလေတော့သည်။ ဘဝပေါင်းများစွာကို ဖြစ်ပေါ်စေတတ်သော အကြောင်း အကျိုး ဆက်စပ်မှုများနှင့် ဆက်စပ်ပုံများကိုလည်း မသိမှု အဓိကဖြစ်ကြောင်း သဘောပေါက် ထင်ရှားလာတော့ သည်။ မသိမှုနှင့် ယှဉ်သောသူသည် အကျိုးမရှိသော မမြဲသောအရာများကို စွဲငြိနေသဖြင့် ပိုမို၍ ဒုက္ခ ရောက်စေနိုင်သော အမှား ထင်မြင်မှုများကို ဖြစ်စေတတ်သည်။ ထိုစွဲငြိစရာ လိုချင်မှုတရားများ ရပ်ဆဲသွားလျှင် အမှားယူဆမှုများ ထင်မြင်မှုများပျောက်ပြီး မသိမှုများလဲ ကုန်ဆုံးကာ ညအမှောင်ပျောက် နိဗ္ဗာန်အလင်း ပေါ်ထွန်းလာ လေတော့ သည်။

အမှန်တရားခေါ် သစ္စာတရားများကို ထင်ထင်ရှားရှား ကိုယ်တော်တိုင် ဉာဏ်တော်နှင့် သိမြင်သော မြတ်စွာ ဘုရားသည် သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်မြတ်ကို ရရှိ၍ ဘဝဆုံး ကံကုန်သော ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိလေတော့သည်။ ကိလေသာ အညစ်အကြေးများနှင့်စွဲငြိမှုများ အားလုံးကို ပယ်သတ်လိုက်ပြီး လောင်စာကုန်၍ ငြိမ်းသောမီးကဲ့သို့ ငြိမ်းချမ်းမှုအပြည့်နှင့် ပြီးပြည့်စုံလေတော့သည်။

အရာရာ အားလုံးကို သိမြင်တော်မူသော သိစရာတရားတော်အားလုံးကို အလုံးစုံသိတော်မူသော ဗုဒ္ဓအဖြစ်သို့ ရောက်ကာ တစ်လောကလုံး ငြိမ်သက်တောက်ပ၍ ဗောဓိညောင်ပင်ရဲ့ သစ်ရွက်များကို လေညှင်းများတိုက်ခတ် လှုပ်ရှားနေချိန် အခါတော်ကောင်းဖြစ်လေတော့သည်။

ဗောဓိညောင်ပင်အောက်တွင် ကရုဏာတော်အပြည့်ဖြင့် ငြိမ်သက်စွာထိုင်နေလျက် မြတ်စွာဘုရားသည် တရားတော်များကို နက်နဲစွာ ဆင်ခြင်နေရင်း နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာမှုကို အာရုံပြုနေတော်မူသည်။ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော် ရရှိတော်မူပြီး နံနက်အာရုံတက်ချိန်တွင် မြတ်စွာဘုရားသည် ဤသို့ ဥဒါန်းကျူး တော်မူလေသည်။

“ငါသည် သံသရာတွင် ဘဝပေါင်းများစွာ ကျင်လည်စဉ်တွင် ဤဘဝများရဲ့ လက်သည် ဘဝအိမ်များ ဆောက်လုပ်သူကို ရှာဖွေခဲ့သော်လည်း မတွေ့ခဲ့ပေ။ ဘဝအဖန်ဖန်ဖြစ်ရခြင်းသည် လွန်စွာ ဆင်းရဲလှပေသည်။ ယခုတော့ သင်လက်သမားဆရာကို ငါ ရှာဖွေ တွေ့မြင်လေပြီ။ သင်သည် နောက်ဘဝတဖန် နောက်ထပ် မဆောက်နိုင်တော့ပေ။ သင်ရဲ့ခေါင်သည် ပျက်စီးပြီး အမိုး အကာများလည်း ပျက်ဆီးပြီး တဏှာလိုချင်မှုများ အပြီးငြိမ်း၍ စိတ်သည် နိဗ္ဗာန်ဟူသော ငြိမ်းအေးမှု၌ ဖြစ်လေပြီ။

